

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- obniżenie grzywny nałożonej na nią w art. 2 lit. o) decyzji z tytułu jej bezpośredniego uczestnictwa w kartelu od dnia 18 lutego 1999 r. do dnia 30 września 2001 r.;
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. p) decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdza tam, że Fujikura jest solidarnie zobowiązana do zapłaty grzywny nałożonej na Viscas za okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 28 stycznia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd, wliczając wartość niezależnej sprzedaży spółek dominujących Viscas w 2004 r. do wartości sprzedaży wykorzystanej do obliczenia podstawowej kwoty grzywny. Skarżąca podnosi, że uczestniczyła ona jedynie w domniemywanym kartelu do dnia 30 września 2001 r. i że jej niezależna sprzedaż w 2004 r. nie była związana z kartelem.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, gdyż nie uwzględniła dostatecznie ograniczonego znaczenia japońskich przedsiębiorstw w ramach kartelu, gdy obliczała podstawową kwotę grzywny. Skarżąca podnosi, że skoro stała w obliczu poważnych przeszkód technicznych i handlowych w wejściu na rynek europejski, jej zobowiązanie do niekonkurowania w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) nie miało wpływu na skuteczność porozumień w sprawie podziału klientów w EOG między producentów europejskich. Dlatego też Komisja winna była bardziej zróżnicować współczynnik wagi naruszenia wykorzystany do obliczenia grzywien nałożonych na skarżącą (lub innych producentów azjatyckich) oraz na producentów europejskich.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd, przyjmując odpowiedzialność skarżącej jako spółki dominującej za grzywnę nałożoną na Viscas również począwszy od dnia 1 stycznia 2005 r. Skarżąca twierdzi, że gdy w styczniu 2005 r. Viscas stała się w pełni funkcjonującym wspólnym przedsiębiorstwem, więzi prawne (na przykład sprawozdawczość), więzi organizacyjne (na przykład oddelegowanie stałych członków zarządu) oraz więzi ekonomiczne (na przykład poręczanie pożyczek) między Viscas a skarżącą stały się zbyt luźne, by Komisja mogła uznać, że skarżąca w dalszym ciągu wywierała decydujący wpływ na Viscas w okresie trwania naruszenia między styczniem 2005 r. a styczniem 2009 r.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2014 r. –Pannonhalmi Főapátság przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-453/14)

(2014/C 303/50)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Węgry) (przedstawiciel: D. Sobor, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] komisji ds. petycji Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r., którą zarządza się odrzucenie petycji przedstawionej w sprawie zamku Lónyay w Rusovcach (Słowacja),
- nakazanie komisji ds. petycji Parlamentu Europejskiego rozpoznanie petycji i podjęcie prawem wymaganych kroków,
- Obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że komisja ds. petycji naruszyła przepisy postępowania poprzez brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W tym zakresie skarżąca wskazuje, że zgodnie z art. 201 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego, petycje, które komisja uznaje za niedopuszczalne są odrzucane, z doręczeniem osobom, które zwróciły się z petycją, decyzji wraz z uzasadnieniem. Skarżący dodaje, że wbrew postanowieniom tego artykułu skarżąca nie wyraziła powodów, dla których stwierdziła, że treść petycji nie pozostaje w związku z zakresem działalności Unii. Skarżąca powołuje również wyrok Sądu wydany w sprawie T-308/07 Tegebauer/Parlament z dnia 14 września 2011 r.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2014 r. – AETMD przeciwko Radzie

(Sprawa T-460/14)

(2014/C 303/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 307/2014 z dnia 24 marca 2014 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009;
- nakazanie Radzie sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 875/2013, uwzględniając stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 307/2004;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.